

The Holy See

*Poruka Urbi et orbi
Svetoga Oca Franje*

USKRS 2021.

*Središnja loža vatikanske bazilike
Nedjelja, 4. travnja 2021.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, sretan Uskrs! Sretan i miran Uskrs!

U svakom kutku svijeta danas se iznova razliježe navještaj Crkve: „*Isus, raspeti, uskrsnu kako je rekao. Aleluja*“.

Navještaj Uskrsa ne pokazuje neko priviđenje, ne otkriva čarobnu formulu, ne pokazuje put bijega pred teškom situacijom kroz koju prolazimo. Pandemija je još uvijek u punom jeku; socijalna i ekonomska kriza vrlo je teška, posebno za najsiromašnije; usprkos tome – i to je skandalozno – oružani sukobi ne jenjavaju, a vojne se arsenale jača. To je današnja sablazan!

Suočeni s tom složenom stvarnošću ili, bolje rečeno, usred te složene stvarnosti, navještaj Uskrsa u nekoliko riječi sadrži događaj koji daje nadu koja ne postiđuje: „*Isus raspeti uskrsnu*“. Ne govori nam on o anđelima ili sablastima, nego o čovjeku od krvi i mesa, s licem i imenom: Isus. Evanđelje svjedoči da je taj Isus, raspet pod Poncijem Pilatom jer je rekao da je Krist, Sin Božji, treći dan uskrsnuo, prema Pismima, a kao što je i sam prorekao svojim učenicima.

Raspeti, a ne netko drugi, je uskrsnuo. Bog Otac uskrsnuo je svog Sina Isusa jer je do kraja izvršio njegovu volju za spasenjem: uzeo je na sebe našu slabost, naše nemoći, samu našu smrt; trpio je naše boli, nosio je teret naših bezakonja. Zato ga je Bog Otac uzvisio i sada Isus Krist živi

vječno, on je Gospodin.

Svjedoci iznose jedan važan detalj: uskrslu Isus nosi utisnute rane na rukama, nogama i boku. Te su rane trajni pečat njegove ljubavi prema nama. Svaki onaj tko podnosi tešku kušnju, u tijelu i duhu, može naći utočište u tim ranama, primiti preko njih milost nade koja ne postiđuje.

Uskrslu Krist nada je za one koji i dalje trpe zbog pandemije, za bolesnike i one koji su izgubili voljenu osobu. Neka im Gospodin udijeli utjehu i podupre napore liječnika i medicinskih sestara i tehničara. Svi, a posebno najslabiji, trebaju pomoć i imaju pravo na pristup potrebnoj njezi. To je još očitije u ovom vremenu kada smo svi pozvani boriti se protiv pandemije, a cjepiva su od ključne važnosti u toj borbi. U duhu „internacionalizma cjepivâ“, pozivam stoga cijelu međunarodnu zajednicu na zajedničko predano zalaganje kako bi se prevladalo kašnjenja u njihovoj distribuciji i ubrzalo njihovo dijeljenje, posebno kada je riječ o najsiromašnijim zemljama.

Raspeti i Uskrslu utjeha je onima koji su ostali bez posla ili prolaze kroz ozbiljne ekonomske teškoće i lišeni su odgovarajuće socijalne zaštite. Neka Gospodin nadahne javne vlasti u njihovim djelovanjima tako da se svima, posebno obiteljima koje su u najvećoj potrebi, pruži potrebna pomoć za adekvatno uzdržavanje. U pandemiji se nažalost dramatično povećao broj siromašnih ljudi i očaj tisuća ljudi.

„Svi oni koji su pogođeni bilo kojim oblikom siromaštva imaju potrebu za novom nadom“, govorio je sveti Ivan Pavao II. prigodom svog putovanja na Haiti. Upravo dragom haićanskom narodu upućujem danas svoj pozdrav i riječi ohrabrenja da ne pokleknu pod teretom nevolja, nego s povjerenjem i nadom gledaju u budućnost. Rekao bih da posebno moja misao ide predraga braćo i sestre iz Haitija vama, da sam vam blizu. Želio bih da se problemi riješe jednom zauvijek.

Uskrslu Isus nada je i mnogim mladima koji su prisiljeni već duže vrijeme ne pohađati školu ili sveučilište i ne provoditi vrijeme sa svojim prijateljima. Svima nam je potrebno živjeti stvarne ljudske odnose, a ne samo virtualne, posebno u životnoj dobi u kojoj se formiraju karakter i osobnost. Čuli smo prošlog petka na križnom putu s djecom, blizu sam mladima iz cijeloga svijeta. Izražavam svoju bliskost mladima iz cijeloga svijeta i, u ovom času, posebno mladima iz Mjanmara, koji se zalažu za demokraciju, trudeći se mirnim putem da se čuje njihov glas, svjesni da mržnju može odagnati samo ljubav.

Neka svjetlo Uskrsloga bude izvor preporoda za migrante koji bježe od rata i bijede. Na njihovim licima prepoznamo nagrđeno i napaćeno lice Gospodina koji se uspinje na Kalvariju. Neka im se ne uskrate konkretni znakovi solidarnosti i ljudskog bratstva, tog zaloga pobjede života nad smrću koju slavimo na današnji dan. Zahvaljujem zemljama koje velikodušno prihvaćaju patnike koji traže utočište, posebno Libanonu i Jordanu, koji su primili mnoštvo izbjeglica koji su pobjegli od sirijskog sukoba.

Neka libanonski narod, koji prolazi kroz razdoblje teškoća i neizvjesnosti, iskusi utjehu Uskrsloga i neka ga međunarodna zajednica podrži u njegovu pozivu da bude zemlja susreta, suživota i pluralizma.

Neka Krist, naš mir napokon učini da umuknu oružja u voljenoj i izmučenoj Siriji gdje trenutno milijuni ljudi žive u neljudskim uvjetima, kao i u Jemenu – ono što se tamo zbiva obavijeno je zaglušujućom i skandaloznom tišinom – te u Libiji, gdje se konačno nazire izlaz iz deset godina dugih sporova i krvavih sukoba. Neka se sve uključene strane učinkovito zalažu oko okončanja sukoba i dopuste narodima izmučenim ratom živjeti u miru i započeti obnovu svojih zemalja.

Uskrsnuće nas nekako samo od sebe vodi u Jeruzalem. Molimo Gospodina za mir i sigurnost Jeruzalemov (usp. *Ps* 122) da odgovori na poziv da bude mjestom susreta gdje se svi mogu osjećati kao braća i gdje će Izraelci i Palestinci smoci snagu za dijalog kako bi postigli trajno rješenje kojim će dvije države živjeti složno i zajedno u miru i blagostanju.

Na ovaj blagdan u mislima se ponovno vraćam i u Irak koji sam s radošću u srcu posjetio prošli mjesec i za kojeg se molim da nastavi putem mirenja kojim je krenuo tako da se ispuni Božji san o gostoljubivoj ljudskoj obitelji. [1]

Neka Uskrsli svojom snagom podrži narode afričkog kontinenta čija je budućnost ugrožena unutarnjim nasiljima i međunarodnim terorizmom, posebno u Sahelu i Nigeriji, kao i u regiji Tigray i Cabo Delgado. Neka se nastavi ulagati napore u iznalaženje mirnih rješenja na sukobe, poštujući ljudska prava i svetost života, bratskim i konstruktivnim dijalogom u duhu pomirenja i djelotvorne solidarnosti.

Na svijetu je još uvijek previše ratova i previše nasilja! Neka nam Gospodin, koji je mir naš, pomogne *pobijediti mentalitet rata*. Neka ratnim zarobljenicima, posebno u istočnoj Ukrajini i Gorskom Karabahu, udijeli milost da se mogu sigurno vratiti svojim obiteljima i neka nadahne vladare diljem svijeta da zaustave utrku za novim naoružanjem. Danas, 4. travnja, obilježava se Međunarodni dan borbe protiv protupješadijskih mina, tih podmuklih i užasnih naprava od kojih svake godine pogine ili bude osakaćeno mnogo nevinih ljudi i koje sprječavaju čovječanstvo da „zajedno korača stazama života ne strahujući od opasnosti uništenja i smrti“. [2] Kako bi samo svijet bio bolji bez tih oruđa smrti!

Draga braćo i sestre, i ove godine mnogi kršćani, na raznim mjestima, slave Uskrs uz teška ograničenja, a gdje gdje i bez mogućnosti sudjelovanja na liturgijskim slavljinama. Molimo da se ta ograničenja, kao i sva ograničenja slobode vjeroispovijesti i vjere u svijetu uklone i da se svima omogući da slobodno mole i slave Boga.

U mnogim teškoćama kroz koje prolazimo nemojmo nikada zaboraviti da smo izliječeni Kristovim ranama (usp. *1 Pt* 2, 24). U svjetlu Uskrsloga, naše su patnje preobražene. Tamo gdje je bila smrt

sada je život, gdje je bila žalost sada je utjeha. Prigrlivši križ, Isus je dao smisao našim patnjama i sada se molimo da se blagotvorni učinci tog iscjeljenja prošire po čitavom svijetu. Sretan, svet i miran Uskrs!

[1] Usp. *Međureligijski susret u Uru*, 6. ožujka 2021.

[2] SV. IVAN PAVAO II., *Angelus*, 28. veljače 1999.